

BM-II.059.726.2024

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 6493 Pana Posła Bartłomieja Dorywalskiego i Pani Posłanki Agaty Wojtysek w sprawie publikacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 czerwca 2024 r., sygn. akt SK 140/20, proszę o przyjęcie wyjaśnień pozostających we właściwości Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

W ocenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej sprawa dotycząca emerytów z roczników 1954-1959 w odniesieniu do kobiet oraz 1949-1952 i 1954 w przypadku mężczyzn (emerytury osób z rocznika 1953 były przedmiotem rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt P 20/16), pobierających emerytury wcześniejsze na podstawie wniosku złożonego przed 6 czerwca 2012 r., jest społecznie istotna i wymaga rozwiązania odpowiedniego do swego znaczenia z uwzględnieniem zarówno racji, które przemawiały za przyjęciem art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej, jak i okoliczności związanych ze sposobem wprowadzenia tego przepisu do systemu prawa, w tym w szczególności ograniczenia możliwości dostosowania się do jego skutków przez emerytów, którzy pobierali już emerytury wcześniejsze w chwili jego ogłoszenia. Wskazać bowiem należy, że z jednej strony grupa ta została zaskoczona wejściem w życie tego przepisu, a w chwili ustalania prawa do emerytury wcześniejszej nie mogła przewidzieć skutków jej pobierania dla wysokości emerytury w wieku powszechnym, które wynikały z wejścia w życie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej. Ten stan rzeczy jest trudny do pogodzenia z zasadą zaufania obywatela do państwa. Z drugiej strony natomiast wprowadzenie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej do systemu prawa znajdowało uzasadnienie. Przepis ten został bowiem uchwalony ze względu na dostrzeżony w orzecznictwie Sądu Najwyższego – w odniesieniu do osób przechodzących na emeryturę wcześniejszą, a następnie ustalających sobie prawo do emerytury w wieku powszechnym – mechanizm tzw. sztucznej kapitalizacji wartości emerytury powszechnej. Sprowadzał się on do tego, że osoby pobierające emeryturę wcześniejszą – mimo nieodprowadzania składek – stawały się beneficjentami opóźnienia daty przejścia na emeryturę w nowym systemie, tzn. im dłużej pobierały emeryturę wcześniejszą, tym wyższa była wysokość emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość emerytury z nowego systemu zwiększała się bowiem z uwagi na parametr zewidencjonowanych i waloryzowanych składek, niepomniejszych o wypłacone emerytury wcześniejsze, oraz zmniejszanie się parametru statystycznego okresu dalszego trwania życia.

W Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej prowadzone są – w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Zakładem Ubezpieczeń Społecznych – prace i analizy o charakterze prawnym, ekonomicznym i organizacyjnym, zmierzające do określenia optymalnego sposobu rozwiązania tej kwestii. W momencie, w którym zostaną one zakończone, skierujemy do Państwa Posłów odrębne pismo, w którym udzielimy szczegółowych wyjaśnień dotyczących ewentualnych rozwiązań proponowanych przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze stosownymi danymi.

Odnosząc się natomiast do pytań nr 1 i 2 zawartych w interpelacji, uprzejmie informuję, iż w tym zakresie stosownych wyjaśnień udzielić może Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

dr hab. Sebastian Gajewski, prof. uczelni

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/